

ÇILDIRMADAN

ÖNCE 2011 ÇIKIŞ

DESTEK YAYINLARI: 1487
DERGİ: 2

ÇILDIRMADAN ÖNCE SON ÇIKIŞ

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Bu sayının telif gelirleri Dariüşşafaka'ya bağışlanacaktır.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Selda Terek

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Editör: Selda Terek

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: Melike Doğan

Sayfa Düzeni: Melike Doğan

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Temmuz 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-341-4

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

Deniz Matbaa Mücellit - Çetin Koçak

Maltepe Mahallesi Hastane Yolu Sok No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Sertifika No. 48625

ÇILDIRMADAN

2. Sayı

ÖNCE ZOH ÇIKIŞ

**“SÖYLEYEME-
DİKLERİMİZ,
İTİRAF
EDEMEDİKLERİMİZ
VE ARKA
BAHÇELERİMİZ...”**

Adnan Çevikel, Ahmet Taha Alper, Anette Inselberg, Ayşe Musal, Ayşe Tolga, Başar Yaltı, Beril Dikmen
Bircan Yıldırım, Buket Harıkçı, Bülent Gardiyanoglu, Cem Kınay, Cenk Yüksel, Cevher Sönmez, Duygu Özkan Kılıç
Ebru Şinik, Eddi Anter, Elif Dağdeviren, Erhan Altunay, Erkan Sarıyıldız, Esra Harmanda Farsak, Fevziye Anjel Sürmeli
Ferhat Atik, Fırat Çakır, Gülfem Karaer, Gülşah Elikbank, Hakan Urgancı, Hasan Gümen, Hasan İnsel, Hicran Tülüce
Işık Menderes, İlknur Pekşen, Korkut Ulucan, M. K. Perker, Mahir Yeşildal, Mehmet Şakiroğlu, Mehmet Zihni Sungur
Murat Nedim, Nevşah Fidan, Osman Balcıgil, Özlem Esmergül, Özlem Küskü, Pelin Gülşen, Selda Terek
Sesil Aktürk, Şule Arslan, Tuna Kamhi, Tuğrul Küçükşahin, Umberto Arte, Umut Sungur
Ümit Sanlav, Ünal Güner, Zaza Yurtsever, Zuhale Gürçimen

İÇİNDEKİLER

Sunuş	9
Selda Terek	
Büyüklerle Masallar -M. K. Perker	11
Çıldırmadan Önce Son Takip	
Bu Sayının Özel Röportajı -Kaan Cumalıoğlu & Guy Finley	13
Gerçek Hayatta Tepkilerimiz Bizi Tanımlayan Şeydir	
Hukuk Gözlüğünden -Dr. Başar Yaltı	23
Utanma Duygusundan Hukuka Giden Yol	
Bilge Kalp -Prof. Dr. Ahmet Taha Alper	29
Erkeklik Krallığı'nda Üstü Örtülü Bir Sorun: İKTİDARSIZLIK	
Sanat Tarihinden -Umberto Arte	32
Caravaggio'dan, Aziz Petrus'a Söyleyemediklerimiz, İtiraf Edemediklerimiz ve Arka Bahçelerimiz	
Zihni Meseleler -Prof. Dr. Mehmet Zihni Sungur	37
Sadakatsizlik	
Deli Güllabıcısı -Cenk Yüksel	40
Çılgın Erkek Denizati	
Fildişi Kule -Hasan Gümen	44
"Bağzı" Şeyler	
Emraz-ı Akliye Müttehassısı -Mahir Yeşildal	47
"Aşkını Bir SIR Gibi"	
Baş Aşağı -Zaza Yurtsever	51
Diş Geçirme Refleksimiz Üzerine	
Uyandırmaya Kıyamadım -Hakan Urgancı	55
Doğuştan Günahkâr: Suçlu Zevkler	
Masalıcı -Erhan Altunay	58
İçimizdeki Karşı Cins	
Psikolojik Check-up -Mehmet Şakiroğlu	60
Ya Sıradan Biriysen ve Bundan Haberim Yoksa!	

İşte Böyle -Adnan Çevikel	64
Katlanmak	
Başıma Bir İş Geldi -Zuhal Gürçimen	69
İtiraf Ediyorum ki	
Biyolojik Olarak Mümkün mü? -Prof. Dr. Korkut Ulucan	72
Mutluluktan Hazza mı? Yoksa Hazdan Mutluluğa mı? Çözüm “Beyin Viagraları”nda	
Şeytan Ofsaytta -Murat Nedim	76
Beto’nun Arka Bahçesi	
Dumrul -İlknur Pekşen	79
Arka Bahçendedir Aradığın Kendiliğin	
Her Romanın Bir Macerası Var -Osman Balcıgil	82
Dante’nin İstanbul Cehennemi	
Temel Parçacıklar -Özlem Küskü	87
Yaşam Bahçesinin Hüzünlü Bitkisi: Hüsrân	
Hayat Tasarlama Sanatı -Gülşah Elikbank	90
Gerçekten Aynı Dili mi Konuşuyoruz?	
Kusur Arayan Huzur Bulamaz -Ferhat Atik	92
O Mahur Beste Hep Çalar	
Edebi Şahıs -Özlem Esmergül	94
Endişenin Anlamı ve Acısı	
Duygusal Uyanış -Cevher Sönmez	98
“Yorgun bir zihnin altında beden, sadece dilsiz bir hamala dönüşür...”	
Seyyahın Gör Dediği -Erkan Sarıyıldız	102
Ay’ın Karanlık Yüzü	
Genleriniz Kaderiniz Değildir -Ebru Şinik	105
Duygusal Toksin Yüklerinizden Özgürleşerek, Sevmek ve Sevilme İçin Yaşamınızda Daha Çok Alan Açın!	
İyi Ol, Mutlu Ol! -Fevziye Anjel Sürmeli	115
Gelibolu Mavisi	
Dış Kapının Mandalı -Esra Harmanda Farsak	120
Pollyanna	
Derin Mevzular -Işık Menderes	122
Ruhun Karanlık Gecesi ve Aydınlık Sabahı	
FaLaRe: -Sesil Aktürk	126
Müzik Bir İltifat Şekli Olabilir mi?	

Umut Dedektifi -Dr. Hicran Tölüce	131
Sırların Kadar “Hasta”sın	
Matris -Ümit Sanlav	134
Bana Sosyal Medyanı Söyle, Arka Bahçende Neler Var Söyleyeyim	
Özümüzaydın -Ünal Güner	137
Bağımlılıklardan Sağlıklı Bağlara Geçiş	
Hayat Ustalığı -Fırat Çakır	139
Aynı Bedende Bir Yabancıyla Yaşamak	
Evrenin İlahi Dili -Bölent Gardiyanoglu	141
Vesvese	
Saatleri Geriye Alalım -Hasan İnsel	145
Benim Devamlı Ziyaretçileri Olan Arka Bahçem	
Her Şey Değışir -Anette Inselberg	147
Ah řu İlişkiler... Ne Onlarla Ne Onlarsız...	
Hayat Cesurlara Torpil Geçer -Bircan Yıldırım	149
Daha Fazla Konuř, Yalnız Değılsin	
Ař Kendini -Ayşe Tolga	152
Kendini Sevmenin Sınırını Ařmak	
Sana Buradan Yer Tuttum -Buket Harıkçı	156
Saatlerimiz On İkiyi Geçti!	
Huysuz Bilge -Cem Kınay	161
Arka Bahçemiz Bizi Güçlü Kılıyor	
Çıldırma Çıldır -Eddi Anter	163
Bilmediğimi Bilmediklerim	
Eğitim 360° -Duygu Özkan Kılıç	166
Ekrandaki Hayalet	
Ezber Bozan Bilgiler -Nevşah Fidan	170
Değersizlik Duygusu	
Kristal-name -Tuna Kamhi	174
Rüyalarımız, Arka Bahçelerimiz	
Rengiâlem -Pelin Gülşen	178
Kocamı Arka Bahçeye Gömdüm	
Sübjektif -Elif Dağdeviren	183
Aşkımı Kaybettim, Hükümlüdüř!	

Yada-Ayşe Musal	186
Zamanın Durduğu An	
Düşünüyorum O Halde-Beril Dikmen	189
Kabul	
Çikolata Tadında Bir Şey-Şule Arslan	191
Kazandığımızda Kaybedeceğiz	
T-Cetveli-Gülfem Karaer	193
Bir Mimarın İtirafı: İnsan aklının arka bahçesine mesleki bir bakış...	
Karşı Penceredeki Kadın-Selda Terek	197
Cinsel Haz Arayışı	
Listeler	
Ahmet Taha Alper'in İronik, Karıştır-Barıştır Müzik Listesi	205
İlknur Pekşen'den Söylediklerimiz-Söyleyemediklerimiz Listesi	207
Tuğrul Küçükşahin'in Muhteşem Lezzetler Listesi	208
Umut Sungur'un Saklanan Tablolar Listesi	212

S u n u ş

Selda Terek

Genel Yayın Yönetmeni

Dergimizin ikinci sayısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz. Bu sayımızın teması: **“Söyleyemediklerimiz, İtiraf Edemediklerimiz ve Arka Bahçelerimiz.”**

Yazarken hepimiz o arka bahçelere şöyle bir göz attık. İyi de oldu. Havalandırılması gerekenleri, birikmiş ve unutulmuşları güneş görsünler diye gün yüzüne çıkardık, miadı çoktan dolmuş toksin duyguları ise keyifle çöpe yolladık. Kendimizi sorgulama şansımız oldu. Geçmişi yâd ederek iç geçirdik. Arka bahçelerde gizlediklerimiz de en az görünen yüzümüz kadar bizi biz yapıyordu. Bu bilindik gerçeğe bir kez daha şaşırmaı ihmal etmedik. Şüphesiz bambaşka hayatlar çıkardı itiraf edemediklerimizden, yaşayamadıklarımızdan ve vazgeçtiklerimizden, biliyorduk; ama bugün olduğumuz noktada o vazgeçişlerin payı olduğunu da... Birer itirafta bile bulunduk ve sakinleşince paylaştık yazılarımızda. Bir “Oh!” çektik, rahatladık. Uzun lafın kısası bu konu

bize epeyce yaradı. Umarım sizler de hoşluklar yakalarsınız.

Bu sayımızda yine sevgili M. K. Perker’in, genç çizerlerimiz Ahmet Çevikel, Sude Terek’in çizimlerinin yanı sıra yeni çizerlerimiz Ceylan İnsel, Ezgi

Yurdanur, Mirace İrem Koyuncu ve Müge Pirgaip’in illüstrasyonları yer alıyor. Sonraki sayılarımızda da yeni çizerlere yer vermeye devam edeceğiz. Görsel vermek isteyen arkadaşlarımız cizim@destekyayinlari.com adresinden bize ulaşabilirler.

Ve yine şahane bir röportajımız var: Sevgili Kaan Cumaloğlu dergimiz için Guy Finley ile görüşti. Guy Finley’i ülkemizde de çok satan *Vazgeçebilmek, Sevebilmek, Özgürleşebilmek, Yaşayabilmek* isimli kitaplarından hatırlayacaksınız. Ne mutlu bana ki *Özgürleşebilmek* ve *Sevebilmek*’i çevirmek bana kısmet olmuştu.

Dergimizin telif gelirlerinin altı ayda bir belirlenecek bir kuruma aktarılacağını önceki sayımızda belirtmiştim ama tekrar etmek iste-

rim. Bu güzel sosyal sorumluluğu yazarlarımız, çizerlerimiz ve dergiye emek veren tüm ekibimiz ile beraber icra etmek bize gurur veriyor. Yolculuęumuzda yanımızda yer alan tüm dostlarımıza sevgi ve şükranlarımızı sunuyoruz. Bizim için her zaman çok kıymetliler.

Ve gelecek sayımızın temasını da şuracığa bırakıp sözlerimi tamamlamak istiyorum: **“Haksızlık, Yalnızlık, Paylaşmak...”** Evet, evet hepsi birden.

Sağlıklı günlerde buluşmak dileğiyle...

Sevgi ve saygılar...

Selda Terek

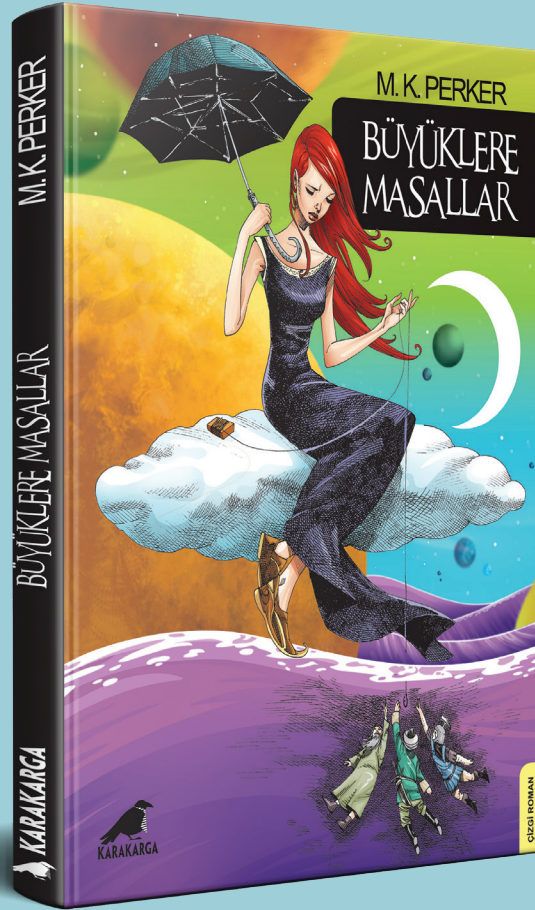

B ü y ü k l e r e M a s a l l a r

Ç ı l d ı r m a d a n Ö n c e S o n T a k i p

M. K. Perker

İllüstratör

TAHSİN BEY SABAH KAHVESİNİ İÇİYORDU.

HER SABAH GİTTİĞİ KAFEDE VE HER ZAMAN OTURDUĞU MASADA.

BELLİ Kİ BU DURUMU BİLEN SADECE TAHSİN BEY VE KAFENİN GARSONLARI DEĞİLDİ.

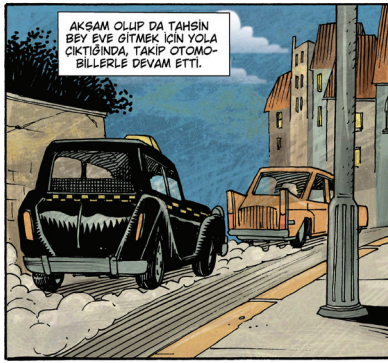
ZİRA BİR CİFT MERAKLI GÖZ TAKIPTIYDI.

BU SAPKALI SAHSİYET, TAHSİN BEY KAFEDEN ÇIKTIKTAN SONRA DA TAKİBE DEVAM ETTİ.

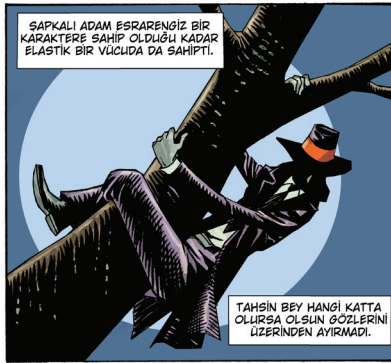
TAHSİN BEY İS YERİNE VARDIĞINDA, SAPKALI GÖLGESİ DE HEMEN KARSİ BİNANIN ÇATIĞINDA YERİNİ ALMIŞTI.

AKSAM OLUP DA TAHSİN BEY EVE GİTMEK İÇİN YOLA ÇIKTIĞINDA, TAKİP OTOMOBİLLERLE DEVAM ETTİ.

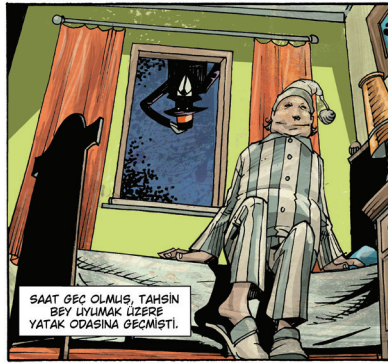

BELLİ Kİ TAHSİN BEY'E EVDE DE RAHAT YOKTU.

SAPKALI ADAM ESİRARENGİZ BİR KARAKTERE SAHİP OLDUĞU KADAR ELASTİK BİR VÜCUDA DA SAHİPTİ.

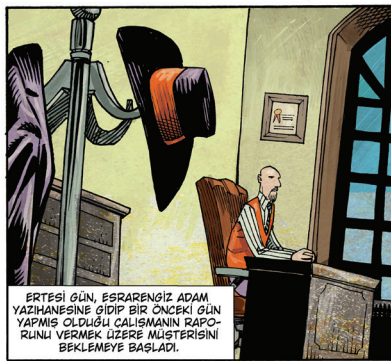
TAHSİN BEY HANGİ KATTA OLURSA OLSUN GÖZLERİNİ ÜZERİNDEN AYIRMAZDI.

SAAT GEÇ OLMUŞ, TAHSİN BEY UYUMAK ÜZERE YATAK ODASINA GEÇMİŞTİ.

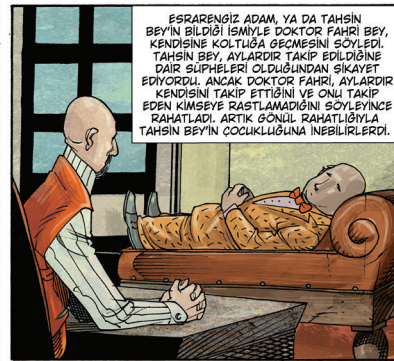
TAHSİN BEY UYKUYA DALDIKTAN SONRA, ESİRARENGİZ ADAMIN DA MESALİSİ TAMAMLANMIŞTI.

ERTESİ GÜN, ESİRARENGİZ ADAM YAZİHANESİNE GİDİP BİR ÖNCEKİ GÜN YAPMIŞ OLDUĞU ÇALIŞMANIN RAPORUNU VERMEK ÜZERE MÜŞTERİSİNİ BEKLEMeye BAŞLADI.

AZ SONRA YAZİHANENİN KAPISI AÇILDI VE TAHSİN BEY İÇERİ GİRDİ.

ESİRARENGİZ ADAM, YA DA TAHSİN BEY'İN BİLDİĞİ İSMİYLE DOKTOR FAHRİ BEY, KENDİSİNE KOLTUĞA GEÇMESİNİ SÖYLEDİ. TAHSİN BEY, AYLARDIR TAKİP EDİLDİĞİNE DAİR SUPHİLERİ OLDUĞUNDAN ŞİKAYET EDİYORDU. ANCAK DOKTOR FAHRİ, AYLARDIR KENDİSİNİ TAKİP ETTİĞİNİ VE ONU TAKİP EDEN KİMSEYE RAŞTLAMADİĞİNİ SÖYLEYİNCE RAHATLADI. ARTIK GÖNÜL RAHATLIĞIYLA TAHSİN BEY'İN ÇOCUKLUĞUNA İNEBİLİRLERDİ.

B u S a y ı n ı n Ö z e l R ö p o r t a j ı

Gerçek Hayatta Tepkilerimiz Bizi Tanımlayan Şeydir

Kaan Cumalıoğlu & Guy Finley

*Guy Finley, çok tanınan bir yazar. Bir müzisyen. Kendisi kâr amacı gütmeyen bir kendini gerçekleştirme kuruluşunun kurucusu, adı Life of Learning Foundation. Kitapları tüm dünyada yayımlandı. Hâlâ da yayımlanıyorlar. Türkiye’de de 4 kitabı yayımlandı. Kendisinin en bilinen kitabının adı **Just let it go**. Türkçeye **Vazgeçebilmek** adıyla çevrildi. Bu kitap dünya çapında 2 milyondan fazla sattı.*

• Biyografinizi okuduğumda aklıma şu takıldı, müzisyenlik kariyerini bırakma sebebiniz neydi? Şimdi bizlere manevi ve kendini gerçekleştirme öğretileri veriyorsunuz. Bunları müzikle birleştiriyor musunuz?

İlk cevabımla başlayayım Kaan. Tam olarak şunu diyemeyiz, bir şeyi sevmen, sevgiyi anlam-sız kılmaz. Müziği seviyordum çünkü bu kalbi-mi açmanın sözlerle, liriklerle, tonla, nasıl his-settiğimi anlatmanın bir yoluydu. Ve o zamanlar çok gençtim. Daha 11-12 yaşlarındaydım. Bazı

ciddi tecrübeler ve hasretler yaşadım. Müziğim ise daha büyük, daha ilahi bir şeye bağlanma isteğini ifade etme şeklim oldu. Yıllar geçtikçe, daha donanımlı bir besteci oldum. Çok başarılı bir kariyerim oldu. Ama hayatımın geri kalanında yapmak istediğim bu değildi. Ne olduğu pek çok yönden benim için netleşti ve vazgeçmekle bağlantılı hale geldi. Müzik aşkıyla başlayan biri kapana kısılmıştı. Onu kapana kısılan şey servet, güç, şöhretti. Çünkü çok başarılı bir besteciydim. Sonrasında bildiğim, büyük bir evim vardı. Müziği severek yazmak yerine, onu yapmak “zorunda” kalmıştım. Her şeyi sürdürmenin yolu buydu. Ve bir gün otururken “Ne oldu?” dedim. Özgür başlamıştım. Aşkla başlamıştım. Artık özgür değildim. Ve özgür olmadığım için ve kendimi yaratmaya mecbur hissettiğim için kurtuluşumun ilk aşaması olan şeye sanki kırılmıştım. Zamanla daha iyi anladım ki bir şeyler yanlış gitmişti. Yolda bir şeyi kaçırmıştım. Ve o zaman boyunca tinsel yaşamımı besledim. Ve bırakmam gerektiğini fark ettim. Ve sonra gerçekten bıraktım. Yalnızca bıraktım.

- Öyleyse diyorsunuz ki hayatınızın bir noktasında size özgürlük bahşeden şey sizi bir açıdan köleleştirdi.

Evet, bir hapisti. Ama şunu anlamak çok önemli: Hapis olan müzik işi değildi. Benim hapsim müzik endüstrisindeki ilişkilerimdi. Hapis her zaman belli bir yaşam statüsü, sosyal statüye tanımlı ve bağlı olmak ve bir şeyin kölesi olmaktı. Ben bunun için yola çıkmamıştım. Ama başıma gelen buydu. Ve bunun bir çıkmaz olduğu açıktı. Çıkmazdan kastım müzik değil. Müzik her yerde. O hayatımızın bir parçası. Vücudumuzdaki her hücrede akıyor. Ama bıraktım. Ve tam anlamıyla aynı iki hafta içinde dünyayı gezmeye başladım. Beni bir hayatın sona erdiği ve diğerinin başladığı o noktaya getiren yolculuğu anlamama yardımcı

olabilecek biriyle bir yerlerde tanışabilir miyim diye bakıyordum. Müzik sektörünü bu yüzden bıraktım. Müziğin kendisini değil ama müzik sektöründe önemli biri olma aşkını bıraktım.

- Yani bir açıdan, ondan “vazgeçtiniz”.

Ondan vazgeçmeliydim Kaan. Artık şunu fark edecek kadar zaman geçince bir şeylerden vazgeçebiliriz. O şeyin bizi bırakmadığını ve bırakmanın acı verdiğini fark ettiğimizde yapmalıyız. Daha da netleşirsek, onun aslında bize bir kene gibi yapıştığının farkında olduğumda esaretin kene olduğunu fark ettim. Bir kısmım özgür kalmam için onun tarafından ısırılmam gerektiğine inanıyor. Onu gördükçe daha özgür hissediyorum çünkü gerçek bilinçle alakası yok.

- Peki şimdi kararınızla ilgili nasıl hissediyorsunuz? Hiç pişmanlığınız var mı?

Olay müziğin evrimiydi. Artık müziği apaçık yazabiliyorum. Şimdi yazıyorum ve bir gün geri döneceğim. Bunu kendime hep söylüyorum. Şu an 72 yaşındayım. O yüzden başarabilecek miyim bilmiyorum. Geri dönüp bir müzikal yazacağım. Bu benim müzik aşkım ile onun manevi fikirlerle ifadesinin birleşimi olacak. Bunu bir sahnede sunabileceğim ki böylece daha düzenli, insanların daha kolay sindirebileceği bir hale gelecek. Çünkü müzik, zihnin reddettiği birçok şeyin üstesinden gelmenizi sağlar.

- Kitaplarınıza dönersek, dünya çapında muhteşem bir başarıya ulaştınız. Yalnızca İngilizce konuşan ülkelerde de değil doğuda ve diğer ülkelerde de buna ulaştınız. Türkiye de buna dahil. Merak ettiğimden soruyorum. Öğretilerinizin, insanların bağ kurabileceği evrensel bir dil içerdiğini düşünüyor musunuz?

Bak, fanatik ideolojiyle bağlantılı tüm saçmalıklardan kurtulursak ya da dogmayla veya ilahi olan fikrine bağlı olmaktan türeyen kimliklerden gelirse, bir mistik, bir usta, bir gerçek peygamber, bir aziz yoktur ki size şunu demesin: Tek bir öğreti var. Tek bir tanrı var. Tek bir yol var. Ve sonunda kendilerine uyan bir şey bulan herkes bunu fark eder ve gereksiz şeylerden vazgeçer. Sufi geleneğinde buna gözünün perdesi kalkmak, gönül aynasını parlatmak denir. Tüm bu tasvirler şu fikre bağlanıyor, sorun, özgürlük olarak algıladığımız şeyin her zaman gözümüzün önünde olmaması değil. Ama çoktan gözümüzün önünde olan bir parçanın bir zihin tarafından örtülmesi. O yüzden, evet bu ortak bir dil. Çünkü tek bir bilinç var. Amaçlanan şey onun ve durmadan tekrarlanan uyanışının farkında olmasıdır. Yeniden, yeniden ve yeniden yükselir. Ta ki daha önce sahip olmadığı bir farkındalığa ulaşınca dek.

- Kitabınız *Just let it go*'da ya da Türkçesiyle *Vazgeçebilmek*'te vazgeçebilme sanatının pratikte nasıl uygulanacağını anlatıyorsunuz. Peki, birkaç sözle özetleyebilir misiniz?

Aramızda bir kişi bile yoktur ki kendisine ya da başkasına bilerek zarar versin. Eğer durumun anında farkına varırsak, olumsuz bir tepki çıktığında suçlayan parmaklar kalkmaya başladığında ya da başka birinin zihnimizdeki hali uymuyor diye onları cezalandırmak istediğimizde. Kaan, eğer bilincimizin yansıttıkları yüzünden suçladığımız kişilerden kendimizi ayırmaya çalıştığımız doğuştan acıya karşı kendimizi hazır edersek, artık bunu yapmak istemeyiz. Ama hepimiz bunları yapıyoruz çünkü uyuyoruz. Ruhani bir uykudayız. Yol, idrak olduğuna inanan bir bilinci uyandırmakla ilgilidir. Gerçekten tanrı olduğuna inanan idrakin uyanmasıyla ilgilidir. Bu yüzden herkesi her şeyde bu kadar çabuk yargılayabilir. Bu bilinç acı içindedir. Ama bilincin kendisi bu acının farkında değildir. Uyanış, o bilinçteki acının farkına varmak ve sonra o bilincin neye bağlı olduğunu görüp acısı

yüzünden suçlamakla ilgilidir. Bu vazgeçmektir. Çünkü artık dogmalar, alıntılardan bir yol ya da merdiven yoktur. Yalnızca kendince uyuyan bir bilincin farkındalığının uyanışı var. Yani uyanış bir yol ve bir anlamda varıştır.

- Yani garanti hiçbir yasa veya kural olmadığını söylüyorsunuz. Bunun arkasında belirli bir felsefeye yaklaşım veya anlayış ve ayrıca bir son olduğunu mu söylüyorsunuz? Yani bu bir yaklaşım, ama aynı zamanda son mu? Farkında olmak ve bir şeylerden vazgeçmenin farkında olmak hem bir yaklaşım hem de bir sonuç mu? Doğru muyum?

Evet. Bak Kaan, seninle şu an bu konuşmayı yapıyorum diyelim. Ve mesela sen beni cidden rahatsız eden bir şey diyorsun. Daha sonra bence problemin senden beni sevmen ve dediklerimi onaylayan gibi bir talebim olmasına bağlı olduğunu düşünmüyorum. Bence sorun bende değil. Bence sınırlar koyan sensin. Fakat ilişkilerdeki herhangi bir sınırlama, sevginin herhangi bir sınırlaması her zaman kendi içinde uyuyan bir bilince bağlıdır ve acısı için suçlanacak bir şey bulması gerekir. Bu ıstırapın ve bilinçte bu acıyı yaratan şeyin farkında olmadığımız sürece o bilincin esiri olacağız. Böylelikle uyanış, farkındalık ve daha sonra dikkatini verebilmek... Dikkat çok önemli bir şey. Daha sonra üzerine konuşacağımızı da biliyorum. Bu yaşanan mevcudiyet içinde kendimizi var edebilirsek o farkındalık ve ışık, bizi neyin tutsak tuttuğunu ve aynı zamanda neden vazgeçmemiz gerektiğini gösterecek. Ondan sonra kurallara ve tüm o saçmalıklara ihtiyacınız yok. Günümüzün çılgın ruhani öğretilerine gerek yok. Onlara ihtiyacınız yok. Hepsi burada. Gönümüzde. Ya da ruhumuzda. Siz nasıl dersiniz.

- O zaman son kitabınıza dönersek. Daha yeni Türkiye'de basıldı. İngilizce adı *The Essential Laws of Fearless Living*. Beni cidden harekete geçiren bir hikâye vardı. Rebecca'nın hikâyesi. Bu